

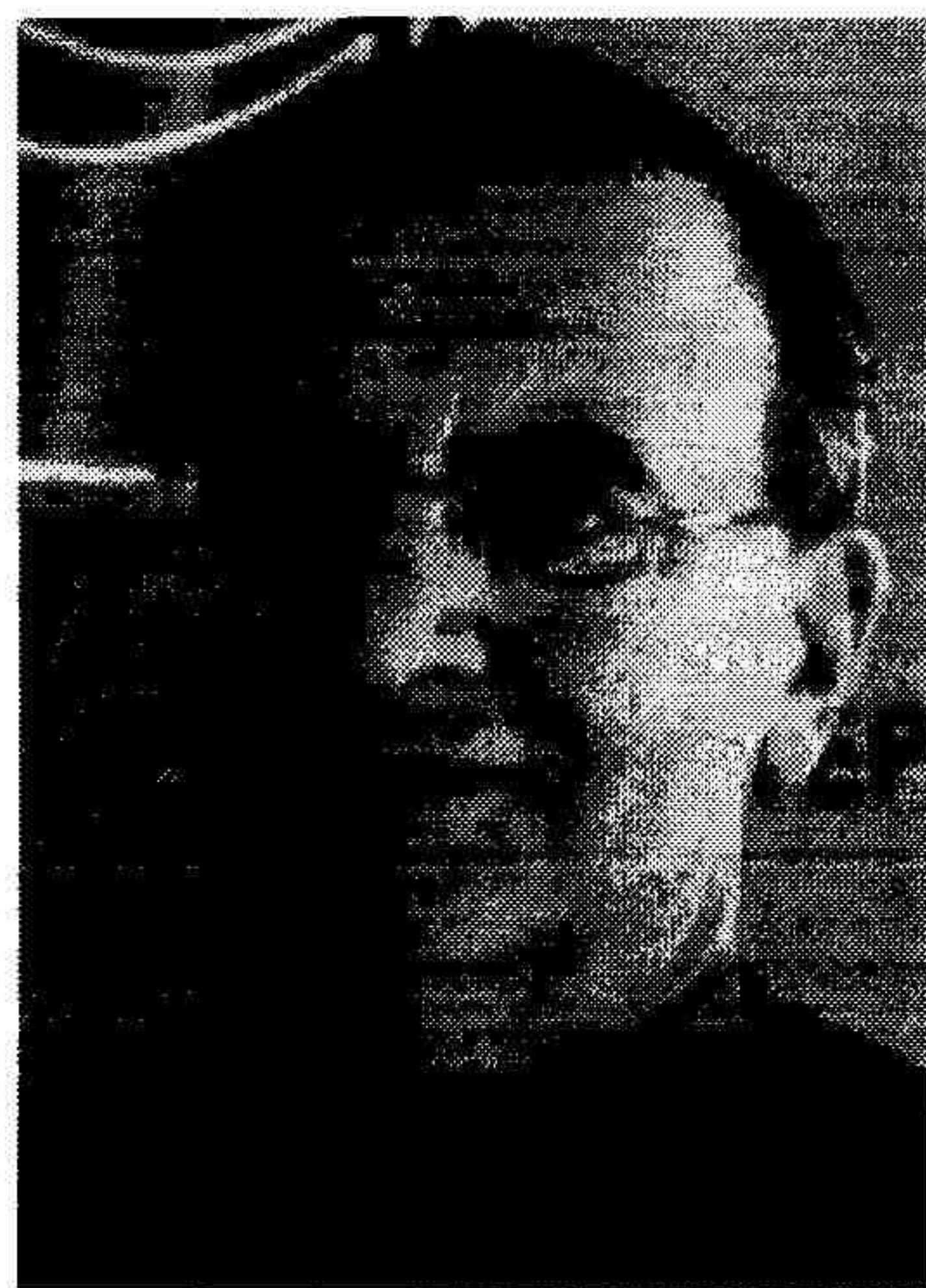
**ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ**

Σχετικά με επιστολή που έλαβα από το Πανελλήνιο Παρατηρητήριο των Οργανώσεων της Κοινωνίας Πολιτών (panparat@otenet.gr) με θέμα τις «κομπίνες» που γίνονται με τους μεγαλοεργολάβους.

Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Ερώτηση ΣΥΡΙΖΑ για νέο πρόγραμμα Voucher 29-64

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2014

Ερώτηση

**Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και
Πρόνοιας**

Θέμα: «Κυβερνητική κατάχρηση κονδυλίων Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων (ΕΣΠΑ) και παραπλανητική διαχείριση των Προγραμμάτων Απασχόλησης / Κατάρτισης, μέσω των απαράδεκτων προγραμμάτων Συστήματος Επιταγών Κατάρτισης (voucher) και της απαξίωσης του ΟΑΕΔ υπέρ της εμπλοκής μιας κλειστής ομάδας Κέντρων.... Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ)»

Τα προγράμματα “ενεργητικής” απασχόλησης, ως επιμέρους τομέας της συνολικής πολιτικής απασχόλησης της χώρας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της “Ευρώπης 2020”, αποτελούσε ένα εργαλείο ενίσχυσης ευπαθών κοινωνικών ομάδων, συμπληρωματικό με τις “παθητικές” πολιτικές απασχόλησης (επιδόματα).

Οι “ενεργητικές” πολιτικές απασχόλησης στις άλλες χώρες της ΕΕ, σχεδιάζονται και συναποφασίζονται στα πλαίσια κοινωνικού διαλόγου όπου, άλλοτε περισσότερο, άλλοτε λιγότερο, ο ρόλος των συνδικάτων των εργαζομένων και των εργαζομένων στους φορείς των συναρμόδιων υπουργείων είναι καθοριστικός. Μια τέτοια διαδικασία εξασφαλίζει διαφάνεια (εφόσον ο σχετικός διάλογος είναι δημόσιος) και μεγαλύτερα ποσοστά επιτυχίας εφόσον αυτοί οι οποίοι γνωρίζουν καλύτερα το πρόβλημα (συνδικάτα, πανεπιστήμια, τοπική αυτοδιοίκηση) προτείνουν, συν-υλοποιούν και ελέγχουν την

αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων σε όλα τα στάδια τους.

Στην Ελλάδα, με το πρόβλημα της ανεργίας να έχει αποχαλινωθεί, ισχύει το αντίθετο, με την απουσία των συνδικάτων και των κοινωνικών φορέων από το σχεδιασμό των προγραμμάτων αυτών να είναι απόλυτη. Οι κυβερνήσεις των Μνημονίων, επέβαλαν την ριζική απαξίωση της εργατικής δύναμης και την συνεπακόλουθη μείωση των επιδομάτων ανεργίας, αξιοποιώντας και γενικεύοντας τα πεδία εφαρμογής των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης. Αυτή η στρατηγική οδήγησε στο νέο κύκλο των προγραμμάτων voucher, ξεκινώντας από το voucher «ΕΠΙΤΑΓΗ ΕΙΣΟΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ» για ηλικίες “18 – 24” τον Μάϊο του 2013 και οδήγησε στο τελευταίο voucher “29 – 64”, μετατρέποντας σταδιακά τα προγράμματα κατάρτισης από ένα θεματικό εργαλείο στοχευμένης παρέμβασης, (ΑμεΑ, γυναίκες, μακροχρόνια άνεργοι κοντά στη σύνταξη) σε εργαλείο καθολικής εφαρμογής της πολιτικής υποτίμησης μισθών. Το μήνυμα των Μνημονίων είναι σαφές: όλοι και όλες πλέον λογίζονται ως ευπαθείς κοινωνικές ομάδες.

Η υποκατάσταση των επιδομάτων ανεργίας από το Σύστημα «Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος» (Ε.Ε.Ε) και από τα «εκπαιδευτικά επιδόματα» προγραμμάτων κατάρτισης.

Οι μνημονιακές κυβερνήσεις με αυτό τον τρόπο, έθεσαν τις «ενεργητικές» μορφές απασχόλησης ως ανταγωνιστικές των «παθητικών», με κύριο στόχο την αποδιοργάνωση του συνολικού πλαισίου προστασίας των ανέργων, παράλληλα με την εκτόξευση της ανεργίας που αποτέλεσε άρρητο στόχο και μέσο επιβολής της εσωτερικής υποτίμησης στο εργατικό σώμα. Ενδιάμεσος στόχος αυτής της στρατηγικής αποτελεί η υποκατάσταση των παθητικών πολιτικών απασχόλησης (επιδόματα) από τις ενεργητικές (πχ προγράμματα κατάρτισης) αρχικά μέσω της αναστολής καταβολής του επιδόματος ανεργίας, κατά την περίοδο κατάρτισης.

Ενδεικτική πτυχή αυτής της στρατηγικής αποτελούν τα voucher («ΕΠΙΤΑΓΗ ΕΙΣΟΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»), τα οποία προωθούνται από την κυβέρνηση ως «λύση» στο φλέγον ζήτημα

της ανεργίας των νέων. Κρίσιμη πτυχή αυτής τη στρατηγικής αποτελεί η εξαγγελία σταδιακής εισαγωγής ενός δικτύου “ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος”, το οποίο θα αντικαταστήσει συνολικά τα επιδόματα ανεργίας. Σε δηλώσεις του ο κ. Βρούτσης (15/10/2014) αναφέρει χαρακτηριστικά: [...] πλέον (σ.σ: με την εισαγωγή του συστήματος «Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος») δημιουργείται ένας μηχανισμός όπου οι διάφορες ροές κοινωνικών παροχών δεν θα είναι «τυφλές», αλλά θα αλληλοσυμπληρώνονται, ώστε να χρήματα να πηγαίνουν ακριβώς σε αυτούς που έχουν ανάγκη». Αυτό επιβεβαιώνεται από το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού, στο οποίο προϋπολογίζεται μείωση του αριθμού δικαιούχων των επιδομάτων ανεργίας, λόγω της ένταξης τους στο Σύστημα «Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος».

Αυτοί οι σχεδιασμοί πληθαίνουν, την ίδια στιγμή που στην πλειονότητα των χωρών της Ευρώπης, τα voucher κατάρτισης συνυπάρχουν σωρευτικά με τα Εθνικά Κοινωνικά Επιδόματα (social assistance) και το εθνικό πλαίσιο ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος! Αντίθετα στην Ελλάδα των 6.3 εκατομμυρίων φτωχών ή εν δυνάμει φτωχών, η συμμετοχή σε τέτοια προγράμματα κατάρτισης αποκλείει προσωρινά τον δικαιούχο από το επίδομα ανεργίας, παρόλο που στα προγράμματα δεν του αναγνωρίζεται η ιδιότητα του εργαζομένου αλλά του «ωφελούμενου»! Η συνολική αντιμετώπιση των δικαιούχων διαπερνάται από τη συγκεκριμένη αντίφαση: Όταν πρόκειται για την ιδιότητα του εντός των χώρων εργασίας, η αποδιδόμενη ιδιότητα του δικαιούχου είναι “ωφελούμενος” καταρτιζόμενος άνεργος, εξαιρούμενος του εργατικού δικαίου και των προβλέψεων του. Ταυτόχρονα όμως, τυχόν “ωφελούμενος” όπου λαμβάνει επίδομα ανεργίας, παραιτείται από την καταβολή του για την περίοδο κατάρτισης, σαν να πρόκειται για πρόγραμμα απσχο.

Η στρατηγική αυτή επιδιώκει την εμπέδωση και την γενίκευση της επισφαλούς και ελαστικής εργασίας σε όλες τις ηλικίες, βαθαίνοντας την υποτίμηση της εργατικής δύναμης και μεταφέροντας παράλληλα την ευθύνη για την εύρεση εργασίας του κάθε πολίτη από το κράτος, που αποτελεί τον συνταγματικά

αρμόδιο, στον ίδιο τον άνεργο. Ταυτόχρονα, δημιουργεί ένα κλειστό και αδιαφανές «σύστημα παροχής υπηρεσιών απασχόλησης» από τα Κέντρα Επαγγελματική Κατάρτισης, τα οποία πλέον αναβαθμίζονται σε Παρόχους και Επόπτες των προγραμμάτων αυτών, καταργώντας στην πράξη τον ΟΑΕΔ και το προσωπικό του, δίνοντας σε ιδιωτικές επιχειρήσεις κρίσιμα και νευραλγικά στοιχεία και πόρους. Στο τελευταίο voucher μάλιστα, ενώ αποδίδεται ξανά η τυπική εποπτεία των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ, ουσιαστικά τα KEK αναλαμβάνουν και νέες αρμοδιότητες.

Η κυβέρνηση εντείνει την απαξίωση του ΟΑΕΔ εις όφελος των ιδιωτικών KEK, δημιουργώντας έναν «μνημονιακό βιότοπο» εργοδοτικής αυθαιρεσίας και εκμετάλλευσης.

Η κατάσταση όπου έχει διαμορφωθεί στα Προγράμματα Κατάρτισης (voucher), των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων για την Απασχόληση, έχει πλέον ξεπεράσει κάθε προηγούμενο αδιαφάνειας και ανομίας και υποδηλώνει την ύπαρξη κρυφής ατζέντας από την πλευρά της συγκυβέρνησης. Από την ανάλυση των δεδομένων, διαφαίνεται η εξής κυβερνητική στρατηγική: Αξιοποιώντας τα voucher κατάρτισης, που ως πρόσφατα είχαν έναν επικουρικό, θεματικό ρόλο στήριξης συγκεκριμένων ομάδων πληθυσμού, τα γενίκευσε και τους έδωσε ευρύτερο χαρακτήρα εντάσσοντάς τα στα προγράμματα απασχόλησης, παρόλο όπου τα voucher δεν οδηγούν σε νέες, σταθερές θέσεις απασχόλησης. Το τελευταίο voucher « 29 – 64» μάλιστα οδηγεί σε ακόμα πιο ολιγόμηνη κατάρτιση και μόλις δίμηνη εργασία για το 25% των εργαζόμενων σε αυτά!

Ο σχεδιασμός αυτών των προγραμμάτων μόνο τυπικά αφορούσε στην μείωση της ανεργίας των νέων. Ουσιαστικά υποτάχθηκε κυρίαρχα στην ανάγκη να εξυπηρετήσει επιχειρηματικά συμφέροντα και την οδήγησε στην μετατροπή των προγραμμάτων αυτών σε έμμεση πηγή επιδότησης τέτοιων συμφερόντων. Μέσα από την εξουσιοδότηση των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (KEK) ως Παρόχους Κατάρτισης και φορείς διαμεσολάβησης και θεωρητικής κατάρτισης και Συμβουλευτικής των τυπικά

δικαιούχων, δηλαδή των νέων κα -πλέον- μεγαλύτερων ανέργων, το Υπουργείο οργάνωσε με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια και με ανάθεση σε ιδιωτικά συμφέροντα, μια κρίσιμη και νευραλγική κρατική αρμοδιότητα, αυτή της εθνικής στρατηγικής για την απασχόληση, απαξιώνοντας τον ΟΑΕΔ και το έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό του. Τα KEK με τη σειρά τους, έχουν πλέον την δυνατότητα «απευθείας διαπραγμάτευσης» με τις μεγάλες επιχειρήσεις του εκάστοτε τομέα, έχοντας απόλυτη ελευθερία κινήσεων και των δεδομένων.

Η Ομοσπονδία Υπαλλήλων του ΟΑΕΔ σε ανακοίνωση (Αρ. Πρωτ. 90 / 20-6 - 2014) της αναφέρει:

[...] «Καλούμε το Υπουργείο Εργασίας να επανεξετάσει τη στάση του απέναντι στα KEK και να σταματήσει να εκδίδει προγράμματα τύπου Voucher που απλώς στέλνουν πελάτες στα KEK, χωρίς όφελος για τους ανέργους και με τεράστια ποσά να πηγαίνουν στους «ΚΕΚάρχες» αντί στους ανέργους»

[...] «Ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού απαρτίζεται από ένα έμψυχο δυναμικό με πείρα και γνώση επάνω στις τοπικές αγορές εργασίας που μπορεί ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ανά πάσα στιγμή να διαχειριστεί πολιτικές απασχόλησης, αρκεί να τους δοθούν τα κατάλληλα εργαλεία, χωρίς να χρειάζεται η διαμεσολάβηση των οποιονδήποτε KEK ή εταιρειών διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού (γραφείων ευρέσεως εργασίας) επ' αμοιβή.»

Η παραπάνω ανακοίνωση, με το ξεχωριστό ειδικό βάρος της ομοσπονδίας υπαλλήλων του ΟΑΕΔ, του μοναδικού Δημόσιου Φορέα Απασχόλησης στην Ελλάδα, έρχεται να συμπληρώσει δεκάδες άλλες που δημοσιοποιήθηκαν, από την έναρξη των «νέων», καθολικών προγραμμάτων voucher κατάρτισης, αρχής γενομένης από το πρόγραμμα "18 – 24" για την ανεργία των νέων (25.000 δικαιούχοι), το voucher «τουρισμού» καθώς και το voucher «սγείας» (από 10.000 δικαιούχοι)

Όλες οι διαμαρτυρίες συγκλίνουν στο ερώτημα:

“Ποιος ο λόγος εμπλοκής, παροχής αρμοδιοτήτων και χρηματοδότησης Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (KEK), ως διαμεσολαβητές μεταξύ ανέργων και επιχειρήσεων πρακτικής στη θέση των αρμόδιων υπηρεσιών του ΟΑΕΔ; Για ποιους λόγους αποκλείεται ο ΟΑΕΔ και οι υπηρεσίες του; ”

Αντί απάντησης όμως, στο τελευταίο πρόγραμμα voucher παρατηρούμε την γεωμετρική αύξηση της χρηματοδότηση των ιδιωτών διαμεσολαβητών, επεμβαίνοντας περαιτέρω στην αρχιτεκτονική των προγραμμάτων και θέτοντας τα KEK ως γενικούς υπευθύνους της εξέλιξης και εποπτείας των προγραμμάτων, κάνοντας τα KEK - Παρόχους τους πραγματικούς “ωφελούμενους” / δικαιούχους αυτών των προγραμμάτων, αποδίδοντας τους ποσοστό επί της επιδότησης του ανέργου, που ξεπερνάει το 75%! Πιο

συγκεκριμένα στα KEK αντιστοιχούν 5400 ευρώ για συνολική επιδότηση 7000 ευρώ και 4.200 ευρώ σε συνολική επιδότηση 5.800 ευρώ, με το σύνολο των αποδοχών των καταρτιζόμενων να περιορίζονται σε 1.600 ευρώ "εκπαιδευτικό επίδομα, για 100 ώρες θεωρητικής και 300 ώρες πρακτικής άσκησης. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι το KEK θα λαμβάνει 13.5 εύρω και 10.5 ευρώ την ώρα αντίστοιχα για υπηρεσίες που θα παρέχει σε έναν "ωφελούμενο" που θα λαμβάνει 4 ευρώ την ώρα!

Πιο συγκεκριμένα, η τελευταία πρόσκληση των επιταγών (voucher) «ΕΠΙΤΑΓΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΑΝΕΡΓΩΝ ΣΕ ΤΟΜΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ», ύψους 112.000.000 ευρώ, που προκηρύχθηκε μέσα στον Αύγουστο του 2014 με αναφορά σε "16.620 θέσεις εργασίας", αποδίδει περίπου 25.600.000 ευρώ τυπικά δικαιούχους, στους ανέργους και τα υπόλοιπα (87 εκατομμύρια ευρώ!) αποδίδονται στα KEK για την θεωρητική κατάρτιση 100 ωρών σε κάθε "ωφελούμενο" και για:

"Υπηρεσίες υποστήριξης και συμβουλευτικής καθοδήγησης των καταρτιζόμενων από τον πάροχο κατάρτισης, πριν και κατά τη διάρκεια της πρακτικής άσκησης, που αφορούν α) στη διάγνωση και κατάλληλη σύζευξη των εκπαιδευτικών αναγκών / δεξιοτήτων των καταρτιζόμενων με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, β) στην τοποθέτηση, παρακολούθηση και εποπτεία του καταρτιζόμενου από τον πάροχο κατάρτισης στην επιχείρηση πρακτικής άσκησης, μέσω του επόπτη Πρακτικής και γ) σε επιπρόσθετες υπηρεσίες για την μετατροπή της πρακτικής άσκησης του καταρτιζόμενου σε σύμβαση εργασίας και την τοποθέτηση του στην επιχείρηση πρακτικής "

Στο ποσό που λαμβάνουν τα KEK μέσω της Επιταγης/Voucher περιλαμβάνεται και αυτό που αντιστοιχεί για την ιατροφαρμακευτική κάλυψη των ωφελουμένων και είναι μόνο το 6.45% του συνολικού εκπαιδευτικού επιδόματος.

Καμία πρόσκληση voucher έως σήμερα δεν ορίζει πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα για τους ωφελούμενους. Ιδιαίτερα δε όσον αφορά στην πρόσκληση του voucher 29-64 όπου τα επαγγέλματα που εντάσσονται αφορούν κυρίως το βιομηχανικό και κατασκευαστικό κλάδο, δηλαδή εξειδικευμένα και βαρέα επαγγέλματα πρέπει να προβλεφθεί πλήρης ασφαλιστική κάλυψη δεδομένου ότι ελλοχεύει πάντα ο κίνδυνος εργατικού ατυχήματος.

Στο ιδιωτικό συμφωνητικό που υπογράφεται μεταξύ του KEK και της επιχείρησης- φορέα της πρακτικής άσκησης δεν καθίσταται σαφές ποιος έχει την ευθύνη σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος παρά μόνο μια γενικόλογη συμφωνία για τις δαπάνες πρώτων υλών και προστατευτικών μέσων για την εκτέλεση της πρακτικής άσκησης.

“ xi. Την υποχρέωση της επιχείρησης/φορέα πρακτικής ή του παρόχου να αναλάβει:

- τις τυχόν δαπάνες μετακίνησης ή/και διαμονής από και προς τους χώρους υλοποίησης της πρακτικής άσκησης

- τις δαπάνες διατροφής των καταρτιζομένων κατά την πρακτική άσκηση

- τις δαπάνες πρώτων υλών και προστατευτικών μέσων για την εκτέλεση της πρακτικής άσκησης”

Απουσία κριτηρίων και στόχων. Απουσία εποπτικής αρχής των «ΚΕΚ Παρόχων»

Το νέο “πρόγραμμα κατάρτισης” δηλαδή, θα επιδοτεί το ΚΕΚ – Πάροχο Κατάρτισης, για την παροχή «θεωρητικής κατάρτισης 100 ωρών» και για «άλλες υπηρεσίες» κατά την διάρκεια των 300 ωρών της πρακτικής κατάρτισης στην επιχείρηση, χωρίς κατεύθυνση, κριτήρια και ελεγκτικές διαδικασίες, με τον σχεδιασμό των προγραμμάτων αυτών, να ορίζει πραγματικούς «ωφελούμενους» το εκάστοτε μεγάλο ΚΕΚ και τις επιχειρήσεις, στη θέση του άνεργου.

Η πρόσκληση του voucher “29 – 64” αναφέρει:: *Κάθε πάροχος κατάρτισης πρέπει να διαθέτει αποδεδειγμένη εμπειρία είτε από υλοποίηση προγραμμάτων εγγυημένης απασχόλησης είτε από υλοποίηση έργων με το σύστημα επιταγής επαγγελματικής κατάρτισης (training voucher) στο πλαίσιο του ΕΠΑΝΑΔ κατά την τελευταία περίοδο από 1-1-2009 έως και την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας πρόσκλησης με συνολικό οικονομικό αντικείμενο τουλάχιστον 1.200.000€.*

Με αυτό τον τρόπο, η κυβέρνηση, ταυτόχρονα με την απόδοση πτυχών της εθνικής πολιτικής για την απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα, θέτει και συγκεκριμένα εμπόδια εισόδου στη νέα αγορά, προς όφελος περιορισμένου αριθμού μεγάλων ΚΕΚ, με τα κριτήρια να δημιουργούν μια de facto κλειστή συντεχνία “αξιοποίησης” προγραμμάτων “κατά της ανεργίας”.

Αυτή η τακτική της de facto ιδιωτικοποίησης ζωτικών υπηρεσιών του Δημοσίου, σε φιλικές ομάδες επιχειρηματιών, εξυπηρετεί πολλαπλώς και σε όλα τα επίπεδα, την γενική κατεύθυνση της μνημονιακής στρατηγικής. Ακυρώνει την συνταγματικά κατοχυρωμένη προστασία των ανέργων και υποβοήθησης της επιστροφής τους στην εργασία, ως υποχρέωση του κράτους και “ανοίγει” ένα νέο πεδίο, αδιαφανούς και σκανδαλώδους ιδιωτικής κερδοφορίας, δημιουργώντας ένα μνημονιακό “βιότοπο” αντεργατικών πρακτικών και μεθοδεύσεων. Ενδεικτική είναι η ρύθμιση με την οποία η μόνη ποινή σε περίπτωση που δεν θα προσλάβουν οι επιχειρήσεις έστω και έναν εργαζόμενο για το δίμηνο, είναι ένα χρηματικό πρόστιμο των ΚΕΚ επί της συνολικής επιδότησης και όχι η έκπτωσή τους από επόμενο πρόγραμμα, όπως προβλέποντας ως τώρα.

Τα προγράμματα κατάρτισης προβλέπουν την δίμηνη εργασία του 25% των «ωφελούμενων» στις επιχειρήσεις αυτές, χωρίς να αναφέρει τους όρους και τις συνθήκες της εργασίας. Με αυτό τον τρόπο, τα ΚΕΚ αποκτούν οργανική εμπλοκή στην όλη διαδικασία, αναγορεύονται ουσιαστικά σε Αρχή Επιλεξιμότητας και Κατάταξης εργαζομένων, το 25% των πιο «πειθήνιων» θα καταφέρει να απασχοληθεί δύο μήνες, χωρίς καμιά συλλογική ή ατομική πρόβλεψη. Αν για οποιοδήποτε λόγο, ο δικαιούχος εγκαταλείψει τα προγράμματα αυτά, ακόμα και να έχει παρακολουθήσει τις 100 ώρες θεωρητικής κατάρτισης ή/και κομμάτι της πρακτικής, δεν αποζημιώνεται ούτε με μέρος του «εκπαιδευτικού» του επιδόματος, όπως γίνονταν ως και το τελευταίο Πρόγραμμα Κατάρτισης

Αυτές οι πρακτικές αποτελούν μετεξέλιξη του «φαινομένου των ΜΚΟ», ως μεσολαβητών και έμμεσων εργοδοτών μεταξύ των ΟΤΑ και των “κοινωφελών” εργαζομένων, με το αντίστοιχο “ποσοστό εξυπηρέτησης” για τη διαχείριση των προγραμμάτων να περιορίζεται στο 5%. Πλέον όμως, η αδικαιολόγητη και ακατανόητη παρουσία ιδιωτικών κέντρων “κατάρτισης”, αγγίζει στο τελευταίο πρόγραμμα voucher “29 – 64”, το 75% επί του κόστους “ανά ωφελούμενο”. Με αυτό τον τρόπο, διατηρούνται και ενισχύονται

πελατειακά “δίκτυα αναδιανομής” πλούτου και εισοδήματος προς λίγους, χωρίς κανένα ανταγωνισμό στο κόστος των υπηρεσιών που προσφέρουν, στερώντας αναγκαία εισοδήματα από τους ανέργους, περιορίζοντας παράλληλα τον αριθμό των δικαιούχων.

Επειδή η εργασία είναι δικαίωμα, κρατική υποχρέωση και όχι εμπόρευμα της ιδιωτικής σφαίρας.

Επειδή το ποσοστό των ανέργων προκύπτει κυρίαρχα από την πολιτική των Μνημονίων και όχι από την αδυναμία εξειδικευμένης και καταρτισμένης εργασίας, με τα προγράμματα κατάρτισης να αποτυγχάνουν να σημειώσουν πραγματική μείωση του αριθμού των ανέργων.

Επειδή η παροχή κατάρτισης που επιλέγεται, δεν θα έπρεπε να λειτουργεί ανταγωνιστικά αλλά συμπληρωματικά με το επίδομα ανεργίας, είτε με τυχόν επίδομα «ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος».

Επειδή τα προγράμματα voucher ανακυκλώνουν και δεν αντιμετωπίζουν την ανεργία, δεν καταλήγουν σε απασχόληση αλλά σε δίμηνη εργασία για μόλις το 25% των ανέργων.

Επειδή τα προγράμματα αυτά δεν διασφαλίζουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των ωφελούμενων ανέργων άλλα αντίθετα χειροτερεύουν τους όρους εργασίας για όλους .

Επειδή, ουσιαστικά μέσω αυτών των προγραμμάτων οι επιχειρήσεις να απασχολούν εργαζόμενους χωρίς να τους καταβάλουν οι ίδιες το αντίτιμο.

Επειδή η Ομοσπονδία εργαζομένων του ΟΑΕΔ, που αποτελεί τον μόνο νόμιμο Δημόσιο Φορέα απασχόλησης, έχει δηλώσει ετοιμότητα στο να αναλάβει την παροχή όλων των απαραίτητων υπηρεσιών κατάρτισης και διαμεσολάβησης μεταξύ των ανέργων και των επιχειρήσεων.

Επειδή η γενίκευση της μεθόδου του Κουπονιού / voucher χρησιμοποιείται ως μηχανισμός ιδιωτικοποίησης του προβλήματος της ανεργίας και μετατροπής τιυ από ένα μείζον κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα σε ένα πρόβλημα μη ορθολογικής διαχείρισης των επιδοτήσεων στην επικράτεια της αγοράς.

Επειδή στα προγράμματα αυτά προκύπτει μια πολιτική έμμεσης επιδότησης των επιχειρήσεων πρακτικής, στο βαθμό που στο

δεύτερο κύκλο προγραμμάτων, αν μια επιχείρηση που έχει ικανοποιήσει το όριο των εργαζόμενων με voucher, εντάξει έστω και έναν εργαζόμενο για δύο μήνες στο εργατικό της δυναμικό, στο επόμενο πρόγραμμα δικαιούται να προσλάβει το 40% (10% επιπλέον) των εργαζομένων της μέσω των επόμενων προγραμμάτων.

Επειδή οι ρυθμίσεις όσον αφορούν στα ΚΕΚ έχουν οδηγήσει σε πλήθος ερωτημάτων περί ουσιαστικής συμπράξεων τους με συγκεκριμένες μεγάλες επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα.

Επειδή, τόσο σε αυτό όσο και στα προγενέστερα αντίστοιχα προγράμματα (όπως το voucher τουρισμού) προβλέπεται μόνο ιατροφαρμακευτική ασφαλιστική κάλυψη από το κράτος, χωρίς ο χρόνος εργασίας να αναγνωρίζεται ως συντάξιμος.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Πως εναρμονίζονται τα προγράμματα «training voucher» με την συνταγματική πρόβλεψη του κράτους να προσφέρει σταθερή και αξιοπρεπή εργασία σε κάθε άνεργο/η;
- 2) Γιατί δεν έχει επιδιωχθεί διάλογος με τους συν-αρμόδιους φορείς (Συνδικάτα, Εργαζόμενοι στον ΟΑΕΔ, Τοπική Αυτοδιοίκηση κ.α) όσον αφορά στο σχεδιασμό των Προγραμμάτων;
- 3) Για ποιο λόγο τα voucher στην Ελλάδα “παγώνουν” την καταβολή του επιδόματος ανεργίας και συμψηφίζονται με το σύστημα «ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος», στο βαθμό που δεν αναφέρονται σε απασχόληση;
- 4) Ποια είναι τα στοιχεία της αποτελεσματικότητα των «νέου κύκλου» προγραμμάτων voucher (από την επιταγή voucher (18 – 24 και μετά); Με ποια κριτήρια και σχέδιο επιλέχθηκαν ο τουρισμός και η υγεία ως πεδίο απορρόφησης των ανέργων; Ποια η συνολική λογική;
- 5) Με ποια κριτήρια και ποια νομιμοποίηση η διαχειριστική αρχή αναθέτει την αρμοδιότητα θεωρητικής κατάρτισης σε ΚΕΚ και με τι διαδικασίες συμμετοχής και ποια εποπτεία από πλευράς Δημοσίου; Με ποιό πλαίσιο έγκρισης και αξιολόγησης, αυτά τα

- ειδικά κέντρα διαμεσολάβησης θα εισπράξουν εκατομμύρια ευρώ, με βάσει ποιο άρθρο της κοινοτικής και Ελληνικής νομοθεσίας;
- 6) Ποιο είναι το νομικό πλαίσιο που διέπει τα KEK; Τι μας εγγυάται ότι τα KEK θα φέρουν αποτέλεσμα, όταν η παρουσία τους από το 1994 μέχρι σήμερα μας δείχνει το αντίθετο; Ποια στοιχεία αποδεικνύουν μεγαλύτερη επιτυχία από τους δημόσιους φορείς;
- 7) Ποια η σκοπιμότητα του κριτηρίου των 1.200.000 ευρώ για τα KEK που επιθυμούν να συμμετέχουν στο πρόγραμμα; Ποιοι φορείς εκπληρώνουν την συγκεκριμένη διάταξη;
- 8) Γιατί ορίζεται ως κριτήριο η σύντομη και μάλιστα επισφαλούς χαρακτήρα απασχόλησης του 25% των ανέργων και όχι του συνόλου τους, εφόσον αυτή επιδοτείται από το πρόγραμμα;
- 9) Πόσο θα κόστιζε η εφαρμογή του προγράμματος από τον ΟΑΕΔ; Ποια είναι η διαφορά συγκριτικά με την εφαρμογή από τα KEK; Ποιο είναι το σχέδιο που συνδέει αυτά τα προγράμματα με την μείωση των ανέργων; Με ποια στοχοθεσία προχωράει; Ποιους ενδιάμεσους στόχους αναφέρει; Ποιο το εφαρμοζόμενο σύστημα αξιολόγησης τους;
- 10) Πως διασφαλίζει το κράτος ότι τα KEK θα προσανατολίσουν την απασχόλησή τους προς βιώσιμες θέσεις αξιοπρεπούς εργασίας και δεν θα τις αξιοποιήσουν για να εξυπηρετήσουν επιχειρηματίες με «δωρεάν» διάθεση εργασίας προς αυτούς;
- 11) Ποιο είναι το ποσοστό των «ωφελούμενων» του voucher «29 – 64» όπου θα καταρτιστεί σε επιχειρήσεις του ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ και με ποια ενδιάμεσα KEK;
- 12) Τι μέτρα προτίθεστε να πάρετε για την ασφαλή διεξαγωγή της πρακτικής άσκησης και σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος την πλήρη κάλυψη του «ωφελούμενου»;

Οι ερωτώντες Βουλευτές:

Μπάρκας Κώστας

Στρατούλης Δημήτρης

Καραγιαννίδης Χρήστος

Μητρόπουλος Αλέξης

Μπόλαρη Μαρία

Σταθάς Γιάννης

Χαρλαμπίδου Δέσποινα

Κουρουμπλής Παναγιώτης

Αμανατίδης Γιάννης

Γάκης Δημήτρης

Κριτσωτάκης Μιχάλης

Σαμοίλης Στέφανος

Συρμαλένιος Νίκος

Αναρτήθηκε από ataxia oaed στις 7:34 μ.μ.

Αποστολή με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου BlogThis! Μοιραστείτε το στο Twitter Μοιραστείτε το στο Facebook Κοινοποίηση στο Pinterest

Σκανδαλώδες το νέο πρόγραμμα voucher

17.10.2014

<http://vforvoucherades.blogspot.gr>

Για το σκανδαλώδες νέο πρόγραμμα voucher για τις ηλικίες 29-64. Στο συγκεκριμένο πρόγραμμα η επιδότηση στα KEK φτάνει τα 5.400 ευρώ ανά "ωφελούμενο", ενώ ο μισθός του voucher-a φτάνει το συγκλονιστικό ποσό των 1600 ευρώ για όλη τη διάρκεια του προγράμματος. Η ιδιωτικοποίηση της εύρεσης εργασίας και η νομιμοποίηση των μεσαζόντων συνεχίζεται...

**1 - Μία αστεία ιστορία ..."ωφελούμενοι" vs KEK
ή αλλιώς**

"Μισθός" vs Επιδότηση

Τη Δευτέρα 13/10 άνοιξε το πρόγραμμα για τις ηλικίες 29 έως 64 για να...
ξανακλείσει μετά από λίγο, ξανάνοιξε την Τρίτη για να...ξαναπέσει η πλατφόρμα και να ξεκινήσει τελικά λίγες ώρες μετά.

Για το σύνολο των 400 ωρών (100 θεωρία και 300 πρακτική, οι εργαζόμενοι παίρνουν 1.600 €. Τα προηγούμενα προγράμματα ήταν της τάξης περίπου των 2.000-2.500 ευρώ για τους συμμετέχοντες (ήταν 100 ώρες παραπάνω). Επιπλέον, το ποσό δίνεται στο τέλος της πρακτικής, με αποτέλεσμα την πλήρη δέσμευση των

εργαζομένων καθώς αν αυτοί αποχωρήσουν νωρίτερα για οποιαδήποτε αιτία χάνουν τα χρήματά τους.

Το ποσό που παίρνουν τα KEK είναι 5.400 € ή 4.200 € (αναλόγως της επαγγελματικής κατηγορίας των συμμετεχόντων, τεχνικά επαγγέλματα και νέες τεχνολογίες αντίστοιχα). Το ποσό είναι τεράστιο. Στα προηγούμενα προγράμματα το ποσό αυτό αντιστοιχούσε σε 1.070-1.370 ευρώ. Είναι σχεδόν το 5πλάσιο από τα προηγούμενα προγράμματα.

2 - Δεσμεύσεις επιχείρησης

Επιπλέον πολύ προβληματικό στοιχείο είναι ότι δεν υπάρχει καμία δέσμευση για τις επιχειρήσεις αναφορικά με τους ήδη εργαζόμενους. Υπάρχει αναφορά στην προκήρυξη για υποχρέωση 2μηνης τουλάχιστον (50 ημερομίσθια) πρόσληψης του 25% των συμμετεχόντων στο πρόγραμμα αλλά χωρίς ρήτρα έκπτωσης. Απλά θα πάρουν λιγότερα χρήματα ανά ωφελούμενο τα KEK που έχουν συνάψει τα ιδιωτικά συμφωνητικά με αυτές τις επιχειρήσεις που δεν προχώρησαν στην 2μηνη πρόσληψη.

3 - Αριθμός επιδοτούμενων ανά επιχείρηση

Κάθε επιχείρηση μπορεί να συμμετέχει στο πρόγραμμα μέχρι το διπλάσιο του αριθμού των εργαζομένων της. Είναι εξαιρετικά μεγάλος αριθμός, ειδικά συγκριτικά με το προηγούμενο voucher που υπήρχε στοιχειώδης περιορισμός (Εταιρείες με 0-4 εργαζόμενους μπορούσαν να πάρουν 1 επιδοτούμενο. Οι εταιρείες που έχουν πάνω από 5 εργαζόμενους μπορούσαν να πάρουν ένα επιπλέον 30% μέσω voucher).

Η μόνη περίπτωση να υπάρχει κάποια προστασία για τους εργαζόμενους και κάποια επιπλέον όρια είναι να αναφέρονται στο ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ KEK και επιχειρήσεων.

4 - Κοστολόγηση προγράμματος-θέσεις "ωφελούμενων" -συμπεράσματα

Το συνολικό ποσό κοστολόγησης του προγράμματος είναι 112.000.000 ευρώ, το οποίο άνοιξε για 16.620 ανέργους-"ωφελούμενους", το ποσό της επιδότησης των KEK είναι τραγικά δυσανάλογο σε σχέση με αυτό των "ωφελούμενων". Τα 5.400€ που θα δίνονται στα KEK ανά κεφάλι σε σχέση με τα 1.600€ των εργαζόμενων μόνο σαν αστείο μπορεί να κατανοηθεί. Από την άλλη ο τρόπος με τον οποίο άνοιξε αυτό ο πρόγραμμα δείχνει με τον πλέον ακραίο τρόπο που στοχεύει και για ποιους δουλεύει. **Με μια απλή διαίρεση προκύπτει ότι αν δεν υπήρχε ο διαμεσολαβητής-KEK κάθε άνεργος θα έπαιρνε πάνω από 6.500 ευρώ!**

Είναι αξιοπρόσεκτο ότι για να συμμετάσχει στο συγκεκριμένο πρόγραμμα κάποιο KEK θα πρέπει να έχει αποδεδειγμένη εμπειρία είτε από υλοποίηση προγραμμάτων εγγυημένης απασχόλησης είτε από συμμετοχή σε προηγούμενο voucher (από το 2009) συνολικού αντικειμένου τουλάχιστον 1.200.000 ευρώ.

Εκτός, δηλαδή, των ερωτηματικών αναφορικά με τη διαφάνεια των KEK και στα ανισομερώς ποσά της επιχορηγήσεις σε σχέση με τους εργαζόμενους, στο συγκεκριμένο πρόγραμμα "φωτογραφίζονται" συγκεκριμένα μεγάλα KEK που θα

αναλάβουν αυτά τα προγράμματα με τις υπέρογκες αμοιβές. Είναι προφανές ότι και σε αυτό το σημείο το πεδίο διαπλοκής διευρύνεται εξαιρετικά σημαντικά.

- See more at: <http://rproject.gr/article/skandalodes-neo-programma-voucher#sthash.jO8zLuCo.dpuf>

Νέα «δωράκια» στους μεγαλοεργολάβους

Ο ΣΑΤΕ καταγγέλλει δημοπρασίες 122 εκατ. ευρώ στην Εγνατία Οδό στα μέτρα των μεγάλων κατασκευαστών

Μετά τη δημοπράτηση του αυτοκινητόδρομου Πάτρας-Πύργου ως ενιαίου έργου και την πρόσκληση συμμετοχής σ' αυτή μόνο των ελάχιστων μεγάλων κατασκευαστικών επιχειρήσεων, ακόμη δύο έργα δημοπρατούνται με αποκλεισμό των εκατοντάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αφού καλούνται να συμμετάσχουν μόνο οι κατασκευαστικές εταιρείες 7ης και 6ης τάξης.

Ο σύνδεσμος των μικρομεσαίων εργολάβων καταγγέλλει ότι πρόκειται για τη λειτουργία και συντήρηση της Εγνατίας Οδού για την επόμενη τριετία (2015-2018), η οποία χωρίστηκε σε δύο εργολαβίες, προϋπολογισμού 60.975.609,76 ευρώ η κάθε μία, τις οποίες προκήρυξε η Εγνατία Οδός Α.Ε. για τον επόμενο μήνα.

Και στις δύο προκηρύξεις αναφέρεται πως στο διαγωνισμό καλούνται να συμμετάσχουν μόνο εταιρείες 7ης τάξης ή κοινοπραξία τουλάχιστον δύο εταιρειών 6ης τάξης.

Ο ΣΑΤΕ αντέδρασε και στο νέο κρούσμα αποκλεισμού από δημοπρατήσεις έργων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και, μάλιστα, σε μια περίοδο κατά την οποία τα δημοπρατούμενα έργα είναι ελάχιστα, έως ανύπαρκτα.

Σε έγγραφό του προς την Εγνατία Οδό Α.Ε., το οποίο κοινοποιεί στον υπουργό ΥΜΕΔΙ, υπογραμμίζει ότι δεδομένης της πρόσφατης κατάργησης των κατώτατων ορίων συμμετοχής σε διαγωνισμούς για όλες τις κατασκευαστικές εταιρείες, των προβλέψεων και των προτροπών των νέων Ευρωπαϊκών Οδηγιών για παρτιδοποίηση των έργων (οδηγία 24/2014, άρθρο 46) όπου αυτό είναι εφικτό, προκειμένου και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να μπορούν ισότιμα να μετέχουν στις διαδικασίες των δημόσιων συμβάσεων, φρονεί ότι πρέπει και τα συγκεκριμένα έργα να δημοπρατηθούν σε παρτίδες, ώστε να καταστεί εφικτή η συμμετοχή στον διαγωνισμό και μικρότερων εταιρειών.

Επισημαίνει, μάλιστα, πως οι δημοπρατήσεις έργων ως ενιαίων δεν συνεπάγονται κατ' ανάγκην την ταχύτερη και οικονομικότερη υλοποίησή τους, οπωσδήποτε δεν θα διευκολύνουν ούτε τη διατήρηση των περισσότερων εταιρειών του κλάδου ούτε τις θέσεις απασχόλησης που θα δημιουργηθούν στη διάρκεια εκτέλεσής τους.

Αντίθετα, τονίζει ο ΣΑΤΕ, η πρόσφατη κατάργηση των κατώτατων ορίων συμμετοχής σε δημοπρασίες έργων δεν απαγορεύει τη συμμετοχή των μεγάλων ομίλων σε οποιονδήποτε διαγωνισμό. Κι αυτό, σε μια περίοδο που το μεγαλύτερο κομμάτι του τμήματος του νέου κοινοτικού χρηματοδοτικού προγράμματος ΣΕΣ 2014-2020, το οποίο αφορά τεχνικά έργα, έχει ήδη δεσμευθεί για την κατασκευή των έργων παραχώρησης αυτοκινητοδρόμων και άλλων μεγάλων έργων, αφήνοντας ένα πολύ μικρό μέρος σε έργα που ενδεχομένως αναλάβουν μικρομεσαίες εργοληπτικές επιχειρήσεις.

Με δυο λόγια, υπογραμμίζει ο ΣΑΤΕ, «η κυβέρνηση οδηγεί σε συγκέντρωση των έργων στα χέρια των ελάχιστων, δημιουργώντας συνθήκες καταστροφής για τους πολλούς».

A. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ Θέμα : «Με νομότυπα «Προγράμματα» υφαρπάζονται πόροι του Ε.Κ.Τ για την κοινωνική οικονομία».

ΕΡΩΤΗΣΗ

**ΠΡΟΣ : ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ**

Θέμα : «Με νομότυπα «Προγράμματα» υφαρπάζονται πόροι του Ε.Κ.Τ για την κοινωνική οικονομία».

Κύριοι Υπουργοί,

Όπως μας ενημέρωσε το Πανελλήνιο Παρατηρητήριο των Οργανώσεων της Κοινωνίας Πολιτών, στο πρόσφατο πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε στη Βουλή, εκτός των άλλων διατάξεων, πέρασε επί της ουσίας η επαναφορά των προγραμμάτων stage για τους Δήμους, που φυσικά ανήκουν στο ευρύτερο Δημόσιο. Τα προγράμματα που καταργήθηκαν ως παράνομα το 2009, αφού αποκαλύφθηκε τότε το όργιο ρουσφετιού του πολιτικού συστήματος και ο εγκλωβισμός σε πολιτική «ομηρεία» χιλιάδων ικανών νέων και ότι τα προγράμματα αυτά κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Δημοσίου, κάτι που έρχεται σε σύγκρουση με τη θεμελιακή νομική βάση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Δεν πρόκειται όμως μόνο για αυτό, δηλαδή, τη νομική καταπάτηση των δικαιωμάτων των κοινωνικών οργανώσεων του τρίτου τομέα, πρόκειται για την απροκάλυψτη υφαρπαγή πόρων που προορίζονται για την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας στην Ελλάδα. Αυτό γίνεται για μια ακόμη φορά εις βάρος της ανάπτυξης της κοινωνικής οικονομίας και υπέρ της διόγκωσης του σπάταλου και

αναποτελεσματικού Δημόσιου Τομέα και των αντίστοιχων ελίτ και συντεχνιών. Είναι πασιφανές, ότι οι πόροι αυτοί θα προέλθουν από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, με το νομικό αυτό τέχνασμα της τρικομματικής συγκυβέρνησης κατά του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, που τροφοδοτεί τη ρουσφετολογία και τη διαφθορά στη διαχείριση των κοινοτικών πόρων, μιας και διανύουμε προεκλογική περίοδο για τις εκλογές στην τοπική αυτοδιοίκηση και που αργά ή γρήγορα θα αποκαλυφθεί από τους εταίρους μας και με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη χώρα μας. Το νομικό τέχνασμα είναι, ότι μια νομική διάταξη απλά επιτρέπει στο Ελληνικό Δημόσιο να χρηματοδοτήσει προγράμματα κοινωφελούς εργασίας στους Δήμους και το οποίο δεν είναι παράνομο εάν η χρηματοδότηση προέρχεται από εθνικούς πόρους, είναι όμως νομικά ασύμβατο εάν οι πόροι προέρχονται από το ΕΣΠΑ.

Η υπόθεση έχει ξεσηκώσει θύελλα διαμαρτυριών και μια μεγάλη κινητοποίηση, με όλα τα Δίκτυα των οργανώσεων της Κοινωνίας Πολιτών να οργανώνονται να αντισταθούν σε όλα τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη Διεθνή Διαφάνεια κατά της πράξης αυτής, υποβάλλοντας σχετικά υπομνήματα και αναφορές.

-1-

-2-

Ερωτάστε :

1. Σε ποια λογική υπακούει το νομικό αυτό τέχνασμα (που αργά ή γρήγορα θα καταπέσει) και το οποίο σκόπιμα αγνοεί τις νομικές ασυμβατότητες επαναφοράς των προγραμμάτων stage του Δημοσίου με άλλο όνομα αυτή τη φορά;
2. Γιατί δεν αναφέρεται πουθενά στο νομικό κείμενο ότι τα προγράμματα αυτά θα χρηματοδοτηθούν από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΣΠΑ), όπως στην πραγματικότητα θα γίνει και που εξαγγέλλεται από τα τηλεοπτικά παράθυρα, καθημερινά ;

Αθήνα 3/6/2013

Αρ. πρωτ. 11379

ΟΙ ΕΡΩΤΩΝΤΕΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ

Από: Πανελλήνιο Παρατηρητήριο των Οργανώσεων της Κοινωνίας
Πολιτών <panparat@otenet.gr>
Ημερομηνία: 10 Νοεμβρίου 2014 - 9:45 π.μ.
Θέμα: ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΤΗΣ ΑΡΠΑΧΤΗΣ αμφιεσμένοι την προβιά του φιλάνθρωπου
Προς: ninikolopoulos@gmail.com

ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΤΗΣ ΑΡΠΑΧΤΗΣ αμφιεσμένοι την προβιά του φιλάνθρωπου κατασπαράσουν τα κοινωνικά προγράμματα

- Οργανώσεις βιομηχάνων και της οικονομικής ολιγαρχίας με προκάλυμμα των «μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα» απομύζούν εκατοντάδες εκατομμύρια που προορίζονται για την αντιμετώπιση της ανεργίας.
- Διαχειριστικές αρχές υπουργείων και περιφερειών - μαιτρ της νομιμοποιημένης διαφθοράς κατευθύνουν τους κοινωνικούς πόρους στα λομπυ της διαπλοκής μέσα από ένα λαβύρινθο γραφειοκρατικών προϋποθέσεων και φωτογραφικών διατάξεων.
- Χρεωκοπημένες αναπτυξιακές εταιρείες - ζόμπι των ΟΤΑ που επιβιώνουν εις βάρος των της αφαίμαξης των δημοτικών προϋπολογισμών και των δημοτών, τίθενται επικεφαλής συμπράξεων για την απομύζηση προγραμμάτων που προορίζονται για τους φτωχούς.
- «Εθνικοί εργολάβοι - κοράκια» δεν αρκούνται στα δημόσια έργα, αλλά βάζουν χέρι και στους πόρους του Ευρ. Κοιν. Ταμείου που προορίζονται για τους ανέργους.
- Το αποκορύφωμα της διαστροφής και της εκτροπής των πόρων είναι τα δήθεν προγράμματα κοινωνικής οικονομίας (ΤΟΠΣΑ, ΤΟΠΕΚΟ, Περιφερειακοί Μηχανισμοί) που εντέχνως κατευθύνονται στους μεσάζοντες.

Πρόκειται για τον θρίαμβο της απληστίας και των παρασιτικών ελίτ γύρω από το κράτος που είναι το ανώτατο στάδιο της αδιαφάνειας και της διαφθοράς βαθαίνοντας έτσι την παρακμιακή λειτουργία της χώρας.

Πώς όμως κατορθώνει όλο αυτό το σύμπλεγμα «φιλάνθρωποι λύκοι», «διαχειριστικές αρχές - μαιτρ της διαφθοράς», «εταιρείες ζόμπι των ΟΤΑ», «εθνικοί εργολάβοι - κοράκια» να επιβάλλει τους όρους του και να διαλύει κάθε έννοια κοινωνικής δικαιοσύνης;

Αρκεί κάποιος να μελετήσει προσεκτικά τις προσκλήσεις του Υπ. Εργασίας για να διαπιστώσει τις αντιφάσεις, τις μεταμφιέσεις των κερδοσκόπων σε φιλάνθρωπους, τις φωτογραφικές διατάξεις ημετέρων, και τη δημιουργία εργολάβων απορρόφησης κοινωνικών πόρων.

■ Το ένα μεγάλο κόλπο είναι η «πατέντα » της κατάρτισης της πάντοτε ανθούσης βιομηχανίας σεμιναρίων και της δήθεν δια βίου μάθησης και της συνεχώς μειούμενης παραγωγικής εργασίας με τελικό αποτέλεσμα τη διόγκωση της ανεργίας.

■ Το δεύτερο μεγάλο κόλπο είναι η «μονοκαλλιέργεια» πιστοποιημένων διαμεσολαβητών - συντεχνιών με αποκλειστικά προνόμια κρυφίως

κλειστών επαγγελμάτων στην απορόφηση πόρων από το Ευρωπαϊκό κοινωνικό ταμείο.

Ή Το τρίτο είναι από τη μια μεριά ο περιορισμός των δικαιούχων και από την άλλη η αύξηση των πακέτων ανά δικαιούχο ώστε να δημιουργούνται έμμεσα κριτήρια αποκλεισμού για τους μικρότερους φορείς, βάσει πάντοτε του κριτηρίου του μεγέθους κύκλου εργασιών έτσι ώστε να πηγαίνουν τα κονδύλια αναγκαστικά στους λίγους εκ των προτέρων «εκλεκτούς».

Έτσι κατεύθυναν πρόσφατα τις επιδοτήσεις των ανέργων προς τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες με το όνειδος της προσχηματικής κατάρτισης, έτσι θέλουν να κατευθύνουν τώρα τα κονδύλια της Κοινωνικής Οικονομίας στις εργοδοτικές οργανώσεις βιομηχάνων και στις αμαρτωλές ανώνυμες Αναπτυξιακές εταιρίες των ΟΤΑ βαφτίζοντας το κρέας ψάρι.

Από τα 500εκ που είχαν σχεδιαστεί από το ΕΠΑΝΑΔ το 2011 να πάνε για την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας και στους κοινωνικούς συνεταιρισμούς η κατάληξη είναι ούτε ένα ευρώ να μην έχει πάει ακόμη στους πραγματικούς δικαιούχους και τις κοινωνικές επιχειρήσεις, εκείνους δηλαδή που παράγουν προϊόντα και υπηρεσίες κοινωνικού σκοπού. Τα κονδύλια ασφαλώς δόθηκαν σε διάφορους μεσάζοντες με το πρόσχημα της κατάρτισης και συμβουλευτικής.

Κατά την ίδια λογική στην πρόσκληση για τους Περιφ. Μηχανισμούς κοινωνικής οικονομίας, που είναι ανοικτή αυτό το διάστημα προνομιακοί εταίροι δεν είναι οι πραγματικές κοινωνικές επιχειρήσεις αλλά οι δημόσιες και οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που έχουν παρελθόν «απορρόφησης πόρων».

Προνομιακοί εταίροι επίσης είναι οι αναπτυξιακές εταιρείες των ΟΤΑ που βαφτίζονται κοινωνικού σκοπού, χωρίς να είναι, καθώς όλοι γνωρίζουμε ότι ανήκουν στο δημόσιο τομέα και μάλιστα το 90% από αυτές στο προβληματικό δημόσιο τομέα. Με τον ίδιο τρόπο τα συμβουλευτικά γραφεία με «πλούσιο βιογραφικό απορρόφησης» μπορούν να γίνονται συντονιστές εταίροι και να απορροφούν τη μερίδα του λέοντος.

Οργανωμένα λόμπυ από φορείς εξουσίας μεταμφιέζονται σε ειδικούς επί της κοινωνικής οικονομίας εξοστρακίζοντας στην πράξη τους πραγματικούς δικαιούχους που είναι οι κοινωνικές επιχειρήσεις. Έτσι δημιουργείται ο τραγέλαφος.

Εκατοντάδες εκατομμύρια διασπαθίζονται χωρίς να έχει δοθεί ακόμη ένα ευρώ στους πραγματικούς δικαιούχους. Έρχονται οι ειδικοί επί του Μητρώου Κοινωνικής Οικονομίας να δηλώσουν, υποκριτικά και δημοσίως, ότι οι κοινωνικές επιχειρήσεις δεν πρέπει να αναμένουν πόρους ενισχύσεων

αλλά να ξεκινήσουν από μόνοι τους, τη στιγμή που με το πρόσχημα της ενίσχυσή τους έχουν κάνει πάρτυ όλοι οι διαμεσολαβητές τους κατάρτισης και συμβουλευτικής. Κατόπιν έρχονται και «προοδευτικοί» εντός των διαχειριστικών αρχών που διατείνονται ότι, βεβαίως απέτυχαν τα προγράμματα EQUAL, ΤΟΠΣΑ και ΤΟΠΕΚΟ, στο αντικειμενικό τους στόχο να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας αλλά, δεν μπορούμε να δώσουμε τα λεφτά σε όσους δεν έχουν εμπειρία και «δεν ξέρουν», αλλά σε αυτούς που «ξέρουν» να διαχειρίζονται την γραφειοκρατική περιπλοκότητα την οποία οι ίδιοι έχουν ασφαλώς έχουν δημιουργήσει για την εκτροπή των πόρων προς αλλότριους σκοπούς. Εδώ βεβαίως έχουμε την αιώνια πανουργία των γραφειοκρατικών ελίτ. Μια γλώσσα - ακαταλαβίστικη των γραφείων που κανείς άνθρωπος του μόχθου και της παραγωγής δεν καταλαβαίνει και πολύ περισσότερο οι φτωχοί, οι άνεργοι και οι ευάλωτες ομάδες, ώστε οι επιτήδειοι να διευκολύνονται με προσχηματικά με τις «νόμιμες» διαδικασίες.

Ή Έτσι, με την προσχηματική κατάρτιση, δόθηκε 40% το των πόρων του προγράμματος VOUCHER, στους εθνικούς εργολάβους και σε ορισμένες περιπτώσεις δίδεται ακόμη και το 75% και μόνο το 25% στους ανέργους.

Ή Έτσι εμφανίζονται κάποιες εταιρείες να απορροφούν δεκάδες και εκατοντάδες εκατομμύρια, ενώ πολλές άλλες με τα ίδια προσόντα και πολλαπλές προσπάθειες δεν έχουν πάρει ούτε ένα ευρώ.

Ή Έτσι διαιωνίζεται το πελατειακό σύστημα, άλλοτε με τα STAGE, άλλοτε με τα VOUCHER, άλλοτε με τα EQUAL, άλλοτε με τα ΤΟΠΣΑ και ΤΟΠΕΚΟ με επιτήδειους να πλουτίζουν προκλητικά, χωρίς ποτέ να έχει ελεγχθεί το «πόθεν έσχες» των πρωταγωνιστών που πλούτισαν και δεν είναι παραπάνω από 100 άτομα σε όλη τη χώρα .

Ή Έτσι προέκυψε το σκάνδαλο - μαμούθ στην «κοινωνία της πληροφορίας» που μολονότι εμπλέκονται εκατοντάδες εταιρίες και διαχειριστικά στελέχη, ελάχιστα στοιχεία βγαίνουν στη δημοσιότητα μέσω από μια συνομωσία σιωπής.

Όλο αυτό το φαινόμενο της παρακμιακής λειτουργίας και διαφθοράς φαίνεται ότι έχει διεισδύσει παντού καθώς η συντεχνία των ειδικών επι των προγραμμάτων έχει δημιουργήσει σχολή (όπως λέμε σχολή Σικάγου) ότι τα πάντα πρέπει να καθορίζονται από τους ειδικούς και τα ανεξέλεγκτα κυκλώματα της αγοράς.

Έτσι και κάποιες Περιφέρειες με νέες διοικήσεις ενδεχομένως από άγνοια, τι σημαίνει κοινωνική Οικονομία και ποιοι πραγματικά είναι οι φορείς της κοινωνικής οικονομίας, ετοιμάζουν εταιρικά σχήματα με Leader τις Α.Ε των ΟΤΑ με τη λογική «Γιάννης κερνάει Γιάννης πίνει» για να μας προωθήσουν την κοινωνική οικονομία. Με τους ίδιους παρατρεχόμενους που έχουν καταδικάσει την υπόθεση της κοινωνικής οικονομίας στην Ελλάδα σε μια υπόθεση πρόσχημα απορρόφησης πόρων χωρίς πρακτικό αντίκρισμα.

Η κοινωνία πολιτών βεβαίως έχει τις δικές της ευθύνες για αυτή την παρωδία που παίζεται εις βάρος των κοινωνικών επιχειρήσεων και κοινωνικών συνεταιρισμών αλλά δεν μπορεί να παραμείνει άλλο θεατής σε αυτή τη συνεχιζόμενη παρακμιακή λειτουργία στη κατασπατάληση των κοινωνικών πόρων.

*Για το Πανελλήνιο Παρατηρητήριο
Χρήστος Καραζούπης*